

se. Jeg har i hvert fald set hr. Brian Mikkelsen citeret for at sige, at det ikke var et spørgsmål om de 2 mia. kr., dem var man fra konservativ side parat til at finde, og det var man indstillet på, at der skulle ofres. Så enten må det være et fejlцитat, eller også må hr. Brian Mikkelsen nu have glemt, at man har sagt det.

Den fg. formand (Ove Fich):

Jeg har nu ladet to medlemmer af Folketinget udtale sig på en måde, som ikke helt svarer til forretningsordenen, idet man nemlig skal forholde sig til den sidste taler. Det skal hermed være slut. Og så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den, synes jeg, spændende debat, der har været her ved dagens første behandling.

Jeg vil også gerne kvittere for den anerkendelse, som jeg synes, jeg har kunnet spore hos samtlige ordførere, af, at lovforslaget her er en klar forbedring i forhold til den proces, vi har været igennem siden december måned sidste år, hvor lovforslaget oprindeligt blev fremsat af min forgænger.

Vi har været igennem en meget spændende – og vi må vel også kalde den utraditionel – proces i lovforslagets tilblivelse, idet regeringen jo – ved min forgænger – lagde et lovforslag frem med de ord, at det blev lagt frem til åben drøftelse og debat. Regeringen ville gerne i tæt dialog med Folketinget om udformningen af det lovforslag, det skulle ende med, det endelige lovforslag, som Folketinget skulle stemme om.

Det har vi levet op til fra regeringens side, og jeg synes også, jeg må takke folketingsmedlemmerne for at have taget del i den proces, der har løbet hen over foråret og sommeren.

Jeg har også været glad for de bidrag, vi har fået uden for huset her. Landsforeningen Sind og Pårørendeforeningen har bidraget aktivt i debatten over det ganske land, og jeg er sikker på, at også andre af Folketingets medlemmer end jeg selv har deltaget aktivt i debatten ude i landet om, hvordan vi kunne sikre, at psykiatriloven kan leve op til det ønske, vi har, om både at kunne sikre retssikkerhed og retssikkerhedsbestemmelser, når vi er nødt til at lave noget så indgribende som tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse og tvangsbehandling af mennesker, der er syge, i den situation, hvor de bliver indlagt eller tvangstilbageholdt.

... eller tvangstilbageholdt.

Det synes jeg vi har fået gode bidrag til, og jeg synes også, vi her har fået en lov, der tilsigter at give yderligere sikkerhed for, at også de psykisk syge og deres pårørende er i stand til at overskue og anvende de redskaber, som vi her har givet dem for at styrke retssikkerheden og overskueligheden i klageadgangen.

Det er klart, at også i dagens debat samler interessen sig om spørgsmålet om, hvordan vi kan bidrage til at reducere tvangsansværelsen ved at give de psykisk syge nogle ordentlige fysiske og behandlingsmæssige forhold på de psykiatriske afdelinger, og i høj grad også om, hvordan vi kan sikre et bedre samspil mellem det psykiatriske sygehusvæsen og det sociale beredskab, der skal være uden for det psykiatriske sygehusvæsen, i kommunerne.

Når det drejer sig om de fysiske rammer, er det rigtigt, som hr. Peter Duetoft konstaterede, at her har vi ladet os inspirere af debatten og taget konsekvensen og fået en formålsbestemmelse ind i § 2. Og vi har ikke blot indført en formålsbestemmelse; det har jo også været muligt for regeringen allerede i finansloven for indeværende år at udmønte målsætningen i en konkret aftale med Amtsrådsforeningen, der fører frem til, at der skal investeres 1 mia. kr. ekstra inden for psykiatrien over de næste 3 år, inklusive indeværende år frem til og med 1999.

Jeg er glad for, at vi allerede nu, hvor vi behandler lovforslaget, kan se, at der er handling bag ordene, når det drejer sig om at indfri målsætningen, at der bliver investeret, når det drejer sig om at sikre enestuer. Og jeg tror sådan set, alle i princippet er enige i, at målsætningen må være, at der er enestuer til alle, der er indlagt på et psykiatrisk sygehus, og jeg synes også, at der selv fra hr. Brian Mikkelsens side lå en anerkendelse af, at det, at vi her og nu og frem til og med 1999 investerer 3/4 mia. kr. i enestuer, er et stort skridt frem mod det mål.

Sundhedsministeriet har undersøgt, hvad udmøntningen af psykiatripuljen på de 400 mio. kr. giver af nye enestuer, og vurderer det efter granskninger hos amtskommunerne til at være et sted mellem 600 og 800 nye psykiatriske enestuer på de psykiatriske hospitaler.

Det synes jeg er anerkendelsesværdigt. Men jeg forstår godt, at hr. Peter Duetoft spørger: Jamen hvordan kan vi være sikre på, at alle amter kommer med? Og her synes jeg, det tal, vi her kan se, viser, at der er godt gang i det. Der rejses stilladser, og bygningshåndværkerne